

שבת כי תצא

|| **כי תצא למלחמה ... (כ"ד)**

כשהולך לאדם שלא כסדר, זהו התנגדות הרצון – אני רוצה שיהיה כן הדבר, והדבר להפך, שלא כסדר. וזה בחינת מלחמה, כי כל מלחמה הוא התנגדות הרצון, הוא בחינת שלא כסדר. וזהו: כי תצא למלחמה – כשהולך לך שלא כסדר, הינו התנגדות הרצון. ונתנו ה' אלקיך בידך – שיתבטל כל רצונות נגד רצונך, שילך לך כסדר כרצונך, אימתי כד ושבת שבו – כשתהיה בבחינת מה, כשתמשיך לך אלקות, הוי"ה במלוי אלפיך. וזה פרוש מחשבה – חשב מה (וזהו בראשית כד ותיקון ט). כשתקשר תמיד במחשבתך אלקותו. וזה בחינת (שה"ש ז): מלך אסור ברהטים – ברהיטי מחין דילך. וזהו: ושבת שבו – שתמשיך "מה" בתוך מחשבתך, שתקשר אלקותו במחשבתך, כי כל דבר שנמשך ממקום גבוה נקרא שבי, כמו שכתוב (תהלים סח): עלית למרום שבית שבי, ועל ידי זה יתבטלו כל המלחמות וכל הרצונות נגד רצונך. וזה הסוד נרמז בעץ החיים, בהקדמה בכלל יט, ובכוונות של ראש חדש אלול. (לקוטי מוהר"ן חלק ב - סימן פב)

|| **שלח תשלח את האם ... (כ"ב)**

מבאר בתקונים (תקון ו' כג.), שקן צפור מרמז על נשמתין דאתתרכו מאתריהו, הינו הנשמות הרחוקים מה' יתברך על ידי מעשיהם שאינם טובים. ועל זה מרמז הפסוק: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך וכו', שמי שרוצה לקח ולקרב אלו הנפשות הנפולות לזכות בהם לקרבם לה' יתברך, שאי אפשר לו לקרבם כי אם על ידי שישתדל תחלה לשלח ולסלק מהם את חכמתם ודעתם שיש להם מכבר, שישלכו דעתם מעצמם כאלו אין להם שום שכל כלל, כמו שכתב רבנו ז"ל (בסימן קכג - לקוטי מוהר"ן חלק א) על פסוק: "עם נבל ולא חכם" — עמא דקבילו אוריתא ולא חכימו, שאי אפשר להתקרב לצדיקי אמת ואל התורה כי אם כשמשליכין מעצמם כל החכמות שמכבר, כאלו אין לו שום שכל כלל. ואפילו כשנכנס בעבודת ה' צריך לסלק מדעתו כל החכמות והבלבולים המבלבלים אותו מיום לחברו, שכל זה נמשך מהחכמות של הבל שהרגל בהם מנעוירו שנקבעו בו כאלו קבלם מהר סיני. ובאמת אלו הסברות והחכמות שלו המבלבלים אותו נמשכן רק מעץ הדעת טוב ורע, מזהמת הנחש שהטיל בחוה שהייתה 'אם כל חיי', ומשם נמשך שכל אדם כשנולד ממעי אמו, יש בו אחיזת הזהמה הזאת בבחינת (תהלים נא): ובחטא יחמתני אמי. ומשם נמשכן כל אלו הבלבולים והסברות של שטות המבלבלין ומונעין את האדם מדרך החיים.

וזה בחינת: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך, שאי אפשר לקרב הנפשות שהם בחינת אפרוחים או ביצים דלית גדיפין דלהון שלמין, דהינו הנפשות שאין להם עדין שלמות ואין להם כנפים לפרח בעבודתו יתברך ולהתקרב אליו יתברך — והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, 'האם' זה בחינת 'אם לבניה תקרא'. בחינת השכל של כל אחד ואחד, כי עיקר חיות וגדול של כל אחד ואחד הוא משכלו, שהוא מחיה ומנהיג ומקים אותו, בבחינת (קהלת ז): החכמה תחיה, ועל כן נקרא השכל 'אם הבנים'. וזהו: והאם רובצת על האפרוחים וכו', שאם הבנים שהיא 'אם לבניה' שהוא השכל של כל אחד ואחד שנולד עמו ממעי אמו, רובץ על האפרוחים וכו', כי השכל שיש בכל אדם ממעי אמו

רובץ על נפשו לחיותו ולגדלו, אבל מחמת חטא אדם הראשון נאחו זְהַמַּת הנחש בזה השכל כנ"ל ומשם באין כל הסברות והחכמות של שטות והבל המבלבלין את האדם. ועל זה הזהירה התורה, שמי שרוצה לקחם ולזכות בהם, דהינו לקרבם לה' יתברך, שישלח את האם תחלה, בחינת שלח תשלח את האם, שיראה לשלח ולסלק ולהעביר מהם את כל החכמות והסברות שיש להם מכבר, שהם בחינת אם כנ"ל.

ואחר כך, 'ואת הבנים תקח לך', שאחר כך יוכל לקרבם שיהיו נקראים 'בנים', כי כל המלמד בן חברו תורה כאלו ילדו (סנהדרין יט): כי בודאי נחשב כאלו ילדס ממש, כי הוא מסלק מהם השכל שמכבר, שמשם היה חיותם מתחלה ממעי אמן וממשיך בהם שכל חדש וחיות חדש כאלו נולדו היום ממש, ועל כן עתה דייקא נקראים 'בנים', בחינת (תהלים ב): בני אתה אני היום ילדתיך, כי זה עיקר ההתקרבות מה שמסלק שכלו שמכבר ונחשב לו כאלו נולד היום ואז נקראים בנים, בחינת בני אתה אני היום ילדתיך. (הלכות בשר בחלב – הלכה ד, אות ב)

מכתב

(ספר אבי הנחל אי - מכתב קט"ו)

|| **ב"ה, ו' אדר א', תשל"ג.**

לכבוד בת עיני ולבי, אשר לב נכון נתן לו ה' להבין סוד נוראות גדלת הנחל נובע שגלה חדשות פלאות גדולות עד אין חקר, אשר בהם יוציאנו מתוך עמק הירידה וההסתרה ויתקן הכל בשלמות. ישא ברכה וישועה מאת ה', אמן.

אש אהבתי אליך הבעור לבבי תמיד תוקד ולא תכבה לעולם. מים רבים אדירים לא יוכלו לכבותה חס ושלו. אנחנו צריכים להיות תמיד ביחד אפילו כשאין אנו רואים זה את זה, כי הגופים רחוקים אבל הנפשות קרובים מאד, כי אנחנו קשורים יחד בהאמת האמתית הנחל נובע, שהוא כל תקוותנו וחיותנו לדור דור לצנח. מה מאד צר לי עליך אחי חביבי על גדל צערך ממחלת אשתך היקרה, שתחיה. אני מרגיש צורך בעמקי לבבי כי צרתך היא צרתי. אני מתפלל תמיד בכל תפלה ובכל עת רצון על שלומכם וטובתכם בגוף ובנפש, ובפרט עכשיו מיום ששמעתי מחלת אשתך היקרה, אני מתאמץ בכל כחי להתפלל על רפואתה במהרה. בעל הרחמים השומע תפלת כל פה ישמע תפלתי וירחם עליה וישלח דברו וירפא אותה מהרה ויוסיף עליכם שנות חיים טובים ובריאים, ותזכו לראות מהרה בתפארת התגלות אור האמת אור החדש נחל נובע מקור חכמה, העולה על כל האורות הגדולים שהיו ושיהיו, ושהוא יגמר לתקן העולם ויחזיר כלם למוטב.

בחדש חשוון נכנסתי לבית חולים הדסה ועברתי שלוש נתוחים והייתי בסכנה גדולה, ובגדל חסדי ה' בנס ופלא יצאתי בשלום. שמור לבבי כל הטובות אשר הטבת עמדי מאז ומקדם עד הנה, ושמור וחתום באוצר המלך לצנח נצחים. אלפי תודות ותשואות חן מעמקי לבבי, ישלם ה' פעלו הטוב ויתנהו לחסד ולרחמים לפניו תמיד, וימלא כל חפצו לטובה, וירחם ויתן מהרה רפואה שלמה לרעותי היקרה, אמן כן יהי רצון.

אשרינו שיש לנו רבי כזה !!!

הרבה עולמות רועשים ומודעזעין מפעלתו הפלאיה בהוצאתו הספר הקדוש 'אבי הנחל'. גדולי תורה מצינים נתקרבו על-ידו ועשה בעלי תשובה אמתיים הרבה. יש לנו לשמח מאד בזה, אשריך ואשרי חלקך שזכית לכך.

אזהבך הנאמן המתפלל תמיד על שלומך וטובתך בזה ובבא.
ישראל בער אודיסר

שיחות

(רי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... מי ראה מה שענייני ראו? איש אחד בעולם שהוא צחק מכולם, מכל הרבנים ומכולם, הוא צחק מהם בלב, אבל הם הרגישו שהוא אמת, אמת יחיד בעולם. אוי וי, אני היה לי מאפיה בטבריה, בא אחד מאנשי שלומנו למירון, אני באתי למירון ונתתי לו שלום, אמר לי: "מה נשמע אצלך?", "ינו, אני יש לי מאפיה, מה לעשות? אינני יודע מה לעשות", אז הוא אמר לי: "אתה משוגע? אתה צריך לתת לכל טבריה לחם? עזוב את זה, עזוב אותי". אבל לא יכולתי, הייתי בעל חוב, אני מכרתי את המאפיה כמעט בחינם, בלי כסף, אני לא רוצה לראות אותה, מכרתי את המאפיה ובאתי לירושלים, ולא היה לי כסף ולא היה לי לחם ומים בשביל הילדים, ואני הלכתי לעבודה. עבר עגלה מלאה עם לחם, על האצבעות הקטנות של הרגל, ושברו כל העצמות, לא היה לי לא רגל ולא כסף ולא לחם, זה נסים איך הם נשארו בחיים, ילדים חיו, חיים, ואין להם לחם לאכול, לא יכולתי ללכת, לספר, והם צעקו: "לחם, לחם, לחם, לחם". חוה וציפורה היו ילדות קטנות של שישה, שבע שנים, ואמרו: "איזה אבא יש לנו, לכל העולם, לכל אחד יש אבא, אבל אנחנו אין לנו אבא, הוא לא מביא אפילו חתיכת לחם, איזה אבא זה?". היום, ברוך השם, אין לי אפילו אחד, לא נשאר לי, כולם הלכו ונשאו, ואני נשארתי לבדי. עכשיו יש להם לחם...

סיפור

(ספר ימי מוהרנ"ת חלק ב' - סימן ב')

... זה ימים רבים שיש לי כסופים וגעגועים והשתוקקות לארץ ישראל, ולמן היום אשר שמעתי מרבנו זכרונו לברכה התורות המדברים מעצם קדשת ארץ ישראל, ומכלם מובן, שכל קדשת איש הישראלי תלוי בארץ ישראל, מאז ועד עתה הנה אש תוקד בקרבי בוער כרשפי אש שלהבתייה לזכות לבוא לארץ ישראל ובפרט מעת ששמעתי התורה הנוראה 'טי תקונין', שהזכיר אז רבנו זכרונו לברכה בעת שאמר התורה הנ"ל: וכל מי שרוצה להיות איש ישראלי דהינו שילך מדרגא לדרגא אי אפשר לזכות לזה כ-אם על ידי ארץ ישראל ואמר אז, כשמנצחין המלחמה ובאין לארץ ישראל אז נקרא איש מלחמה כי קדם שבאין לארץ ישראל אז אל יתהלל חוגר כמפתח אבל כשמנצחין אז נקרא איש מלחמה ואחר כך אמר כל התורה הנזכרת לעיל איך זוכין לבוא לארץ ישראל, אשרי און השומעה.

ואחר כך סמוך אחר שאמר התורה הנזכרת לעיל שאלתי אותו זכרונו לברכה מה כוונתכם בזה שאמרתם שעיקר הוא ארץ ישראל וגער עלי וענה ואמר, כוונתי כפשוטו את ארץ ישראל הזאת עם אלו הבתים (ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: איך מיין טאקי דאס ארץ ישראל מיט די שטיבער מיט די הייזער) הינו שכל כוונתי כפשוטו שצריך כל איש ישראל לבוא לארץ ישראל הגשמי הזה, שמישב באלו הבתים והחצרות העומדים שם בצפת וטבריה ושאר מקומות ארץ ישראל כי כל המצוות צריכין לעשות כפשוטו דיקא ואי אפשר לזכות אל הקדשה כ-אם על ידי ארץ ישראל הזה הידועה לנו שישאל נוסעים לשם.

והנה מאז הבנתי שרצונו בפשיטות שנבוא כלנו לארץ ישראל, ומן אז והלאה נכסוף נכספתי מאד מאד להיות בארץ ישראל אך רבו המניעות מאד, כי בחיים חיות זכרונו לברכה לא יכלתי לנסוע לארץ ישראל לקבע דירתי שם כי לא יכלתי לפרד ממנו

אמר רבי ישראל אודסר, זצ"ל:
"למה להיות תלויים בנויים?"
צריכין לקנות דירות שלנו [באומן]
שניסע לאומן לדורי דורות...
(חמישים יום לפני הסתלקותו)

כלל אשר הוא חי וארך ימי ובלעדו אין לי שום חיות כלל ולנסוע לבדי על מנת לחזר גם כן היה קשה עלי מחמת כמה טעמים, ומגדל ההוצאה שלא היה בידי וגם איך אפשר לפרד זמן רב כל כך מרבנו זכרונו לברכה אשר הייתי רגיל להיות לפניו בכל פעם ושמעתי בכל פעם דברי אלקים חיים המזכין את הרבים לדורי דורות הן על כל אלה לא יכלתי לנסוע אז, אבל רצוני היה חזק לנסוע לארץ ישראל בכל פעם שנזכרתי מחבת ארץ ישראל גם

כמה פעמים דבר עמנו בשיחותיו הקדושות ועשה לנו חשק לארץ ישראל והודיע לנו שהוא דבר קל לבוא לארץ ישראל, ואין צריכין הוצאה רבה כמו שסוברין העולם, ושאינו מסכן כמו שסוברין העולם ומכתיב דבריו הבנתי שרצונו שנהיה בארץ ישראל גם פעם אחת כשספר מעצם המניעות והסכנות שהיו עליו בסטאנבול, ואיך שהיה בסכנה גדולה קדם שבא לארץ ישראל וכו' וכו', אז ענה ואמר לנו שאנחנו נוכל לבוא לארץ ישראל בנקל כאומר, שעלינו לא יתגברו מניעות וסכנות כאלה כמו שהיו עליו, ואם נרצה נוכל לבוא לארץ ישראל ואלו הדבורים תחובים בלבי מאז ועד הנה והמה היו בעזרי לחזק חשקי לנסוע לארץ ישראל.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - צדיק, סימן פ')

קדם שיוצא האדם לאוויר העולם מלמדו ומראין לו כל מה שצריך לעבד ולהשיג בזה העולם. וכיון שיוצא לאוויר העולם מיד נשכח ונאבד ממנו הכל. ובשביל זה הוא צריך לנסע להצדיק לבקש אחר אבדתו. כי כל האבדות הללו של כל בני העולם, כלם הם אצל הצדיק (לקוטי מוהר"ן, סימן קפח).

... רבונו של עולם, יודע תעלומות עד אין חקר, צופה נסתרות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. אתה לבד יודע כל אבדותי הרבים היכן הם, ובחסדך הגדול חמלת עלינו חמלה גדולה ויתרה. וגלית לנו שכל אבדותינו של כל אחד ואחד הם אצל הצדיקים האמתיים. אבל בעונותינו הרבים מאד, אנו רחוקים מאד מהצדיקים האמתיים, אשר אצלם הם כל אבדותינו ואין אתנו יודע עד מה, מי הוא הצדיק האמת אשר אצלו כל אבדותינו, מכל שכן שאין אנו יודעים שום דרך איך לבקש ולחפש אצלו אחר כל אבדותינו הרבות והעצומות של כל אחד ואחד.

על כן באתי לפניך בעל הרחמים האמת, שתרחם עלי למען שמך, ותחוס ותחמל עלי בעצם חמלתך, יהמו ויכמרו מעיך ורחמיך עלי, ותפקח את עיני מהרה שאזכה לראות ולידע את הצדיק האמת אשר כל אבדותי הם אצלו, ואזכה לשבר כל המניעות ולהתקרב אליו מהרה. וברחמיך תסייעני שאזכה להתייגע ולטרוח ולהשתדל בכל כחי כל ימי לחפש ולבקש אצלו אחר כל אבדותי שאבדתי מעודי עד היום הזה, עד אשר אזכה למוצאם בחיי מהרה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת להכיר אותך ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת. ותשמרני ותצילני מעתה שלא אובד עוד שום אבדה כלל מעתה ועד עולם. רחם עלי למען שמך, חמל על תפלת הערער כמוני היום, כמו שכתוב, "פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם". וכתוב, "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשוועו אליו שמע. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. יהיו לרצון אמרי-מי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואללי". אמן ואמן: (לקוטי תפילות - מתוך תפילה קכ"ז)

לרפואה שלמה של אילנה בת בלרה בתוך שאר כל חולי עם ישראל

לעולו נשמת המדוכא ביסורין מנשה בן יונתן וכתאון לבית רחמני